

avant...!

P. O. U. M.

J. C. I.

el primer pas enrera

Al llegir els decrets del Consell de la Generalitat de Catalunya pels quals quedaven dissolts els Comitès Antifeixistes i es creaven els actuals Consells Municipals, hom reconeixia que amb dits decrets no es pretenia pas impulsar la revolució, al contrari, frenar-la premidatament.

Quins elements composaven els Comitès Antifeixistes? En una gran majoria dels pobles eren integrats pels homes més capacitats de la classe treballadora. La petita burgesia oscilant i conservadora, evidentment atemoritzada, delegava la representació que li corresponia als autèntics obrers que militaven en els seus rengles. Les figures de primera fila és quedaven a casa. Tenien por

I això permetia que els Comitès Antifeixistes poguessin realitzar una labor sincerament revolucionària. Armar el poble. Desposeir als grans propietaris dels capitals que havien acumulat amb l'esforç físic i intel·lectual dels obrers. Acabar amb el perill del clero. Treure la terra dels latifundistes i minifundistes i repartir-la als camperols. Aplicar la veritable justícia popular, sense mixtificacions de cap mena. Disgregar les forces coercitives de l'estat burgès i altres decisions que permetien consolidar les conquestes que anaven aconseguint els germans que es batien al front.

Es treballava intensament. No es mirava el rellotje per a plegar. Solament es mirava per veure si es perdia un minut i si això succeïa es procurava recuperar-lo.

No es parava mai. De dia i de nit veïeu moviment en els locals on estaven instalats els Comitès. Quants i quants dies havíem vist nèixer.

I era precisament aquell dinamisme creador el que ens feia tenir totes les esperances en el futur. L'embrió prenia forma. El part que s'apropava devia portar-nos la felicitat i el benestar. Per això és cuidava amb tantes atencions aquell principi que anava a transformar-se en la plasmació dels anhels emancipadors de la classe productora.

Varen dissoldre's els Comitès Antifeixistes. Es crearen els Consells Municipals.

Com s'han format aquests? En quasi tots els pobles els elements que havien actuat des del primer dia del moviment, que comptaven amb la simpatia i confiança dels ciutadans revolucionaris, han estat desplaçats per aquells subjectes que s'havien amagat durant setmanes enteres. Les figures de primera fila han tornat a aparèixer.

Els eterns cacics, els polítics professionals, han movilitzat les seves forces i avui ens trobem que la direcció de la vida política—econòmica

full setmanal

paradoxes

Tothom que ha estudiat, encara que sigui superficialment, la revolució russa, sap que la consigna fonamental de Lenin, la base del leninisme és aquella en la qual els bolxevics, sentaren la seva posició davant la claudicació de la socialdemocràcia, que votava els crèdits de guerra.

Cal transformar la guerra imperialista en guerra civil, afirma Lenin, donant com sempre la fórmula justa, en poques paraules. I bé, nosaltres començarem el 19 de Juliol, una guerra civil. Una guerra de classes. Una lluita a mort entre Socialisme o Feixisme

La classe explotadora — la burgesia de tot el món, ajuda la burgesia espanyola. La classe treballadora internacional ajuda també a vèncer al proletariat espanyol. Això és perfectament natural i cap revolucionari hi veu res de particular.

Però naturalment, els que no són revolucionaris, aprofiten també aquesta ocasió per intentar, frenar la revolució, i transformar la nostra guerra civil contra la burgesia de tot el món, en una guerra contra Alemanya i Itàlia

I això, — ho paradoxa de la història! — ho fan els que s'anomenen deixebles de Marx i de Lenin.

I així veiem com Carrillo — de les J. S. U. — crida els joves falangistes a lluitar per la pàtria envaïda quan era Marx el que deïa:

Els treballadors no tenim pàtria.

I com des de Mundo Obrero es crida als espanyols a lluitar contra els alemanys quan nosaltres estem més a prop d'un obrer alemany que d'un burgès espanyol.

Les paradoxes de l'història, però, solen tenir totes un final tràgic.

I els que pretenen frenar l'impuls de la revolta, seran destruïts per aquest mateix impuls.

PALLAC.